Sportul în UNIVERSITĂȚI

Două noi popasuri: IAȘI și GALAȚI

ESTE ACTIVITATEA SPORTIVA NECESARA INTR-UN INSTITUT DE INVAȚAMINT SUPERIOR? IN CE MASURA RASPUNDE SPORTUL NAZUINȚELOR DAR ȘI NECESITAȚILOR TINERETULUI DIN INSTITUTUL...? Acestea erau principalele întrebări cărora le căutam răspuns în scurtele popasuri făcute prin instituțiile de învățămînt superior din Iași și Galați. Și, vă mărturisesc că am trecut pragul rectoratelor cu o firească strîngere de inimă, gîndindu-ne că, poate, oamenii cu atît de vaste preocupări științifice care stau în fruntea institutelor și facultăților, vor primi cu un zîmbet îngăduitor, întrebările noastre. Era vorba, poate, de o reminiscență a sfielii cu care studentul intră la rectorat dar și de impresia că lupta pentru pregătirea unor cadre de nădejde de ingineri, agronomi, medici sau profesori, nu le lasă conducătorilor de institute și facultăți vremea să se apropie și de activitățile extraprofesionale ale studenților și, implicit, de sport. Și, totuși, am pătruns prin multe uși pe care scria „RECTORAT", am stat de vorbă cu mulți dintre oamenii care răspund de bunul mers al activității științifice și didactice în instituțiile de învățămînt superior din Iași și Galați. Iar solicitudinea cu care am fost primiți, profunda cunoaștere a problemelor sportive și modul în care profesorii, conducătorii de institute, privesc activitatea sportivă nu numai că ne-au risipit îndoielile, dar ne-au și convins de utilitatea anchetei pe care ziarul nostru a inițiat-o și, mai ales, de profunda competență a oamenilor cu care stăteam de vorbă. De aceea, nu putem încheia acest prim capitol fără a mulțumi tovarășilor prof. dr. ing. Cristofor Simionescu, rectorul Institutului Politehnic din Iași, prof. Pașacanu, rectorul Institutului agronomic din Galați, prof. Iosif Egri, prorectorul Institutului Mecanic din Galați, prof. dr. Mihai Duca, prorectorul Institutului Medico-Farmaceutic din Iași precum și celorlalte cadre didactice de conducere, care ne-au dat prețioase indicații în ancheta noastră.

★

Este interesant faptul că majoritatea cadrelor de conducere, care ne-au putut vorbi nu numai despre probleme teoretice dar chiar despre viața de zi cu zi a sportivilor din facultăți, au trecut foarte sumar peste capitolul „catedra de educație fizică", explicînd acest lucru prin faptul că activitatea acestor cadre, deși încadrată în procesul de învățămînt, scapă de sub controlul rectoratelor, (acest control fiind centralizat de secția de specialitate din Ministerul Invățămîntului). In ce măsură este dăunător acest lucru, ni-l arată cîteva exemple concrete: 1. activitatea cadrelor nu este discutată nicăieri în cadrul consiliului științific, tocmai pentru că această activitate iese, într-o oarecare măsură, din competența și de sub controlul rectoratelor. 2. Situațiile create în urma acestui fapt sînt uneori de-a dreptul ciudate. De pildă, Al. Vardeia, șeful catedrei de educație fizică în Institutul agronomic Galați, a dispărut pur și simplu din localitate, lăsind catedra descoperită, fără ca rectoratul să poată lua măsurile cuvenite. Deseori tematica activității științifice a catedrelor este ruptă de specificul institutelor respective ea cuprinzînd în exclusivitate subiecte de metodică generală, care servesc poate membrilor catedrelor (absolvenți ai Institutului de Cultură Fizică) în dezvoltarea cunoștințelor lor de specialitate, dar nu aduc un serviciu prea mare mișcării sportive studențești. Astfel, catedra de specialitate a Institutului agronomic din Iași a elaborat referate (pe baza indicațiilor organelor de resort din Minister) privind sistematizarea unui număr de lecții de gimnastică, dar nu are în preocuparea ei nici o temă privind pregătirea fizică a studenților în condițiile unui Institut de agronomie, unde studenții au o bogată activitate fizică profesională. 3. Intre catedrele și colectivele sportive există un paralelism care ne-a fost sesizat nu numai de studenți, dar chiar de conducerile institutelor. In general, catedrele se ocupă de unele discipline sportive (de regulă gimnastica și atletismul) prezentînd echipe în campionatele universitare, în timp ce colectivele se ocupă de alte discipline sportive, prezentînd echipe în campionatele republicane. Cît despre sportul de mase, acesta nu constituie o preocupare pentru nici unul dintre cele două organe, angajamentele fiind realizate, pur cifric, exclusiv de către catedre, după cunoscuta „metodă" a folosirii colocviilor în acest scop și nu prin organizarea de concursuri și competiții cu participarea maselor de studenți.

Sînt doar cîteva aspecte, dar din temeinica analiză a muncii catedrelor se desprinde concluzia că aportul lor la atragerea maselor de studenți în activitatea sportivă și la pregătirea de specialitate a vîrfurilor sportive este încă nesatisfăcător, iar lipsa de colaborare cu colectivul sportiv este de-a dreptul dăunătoare. Așa cum se prezintă ea în momentul de față, cu un număr redus de ore săptămînal, cu preocupări teoretice, rupte de specificul vieții facultăților, cu o bază materială de multe ori insuficientă, cu o sferă de activitate restrînsă la primii doi ani de facultate, munca acestor catedre nu-i apropie pe studenți de sport și nici nu-l ajută să capete calitățile fizice de bază strict necesare oricărui tînăr în plin efort intelectual.

La Institutul Agronomic Galați, acțiunile gospodărești sînt uneori asimilate cu ...sportul.

— Ai încă o priză defectuoasă, dar, în general, progresezi...

★

Deși, aparent, colectivele sportive din institute și facultăți nu au sarcini deosebite de celelalte colective sindicale, o analiză cît de sumară arată că situația este cu totul alta. Problema sportului nu se pune la fel într-o facultate și într-o întreprindere sau într-un sat. Caracteristicele activității sportive universitare ar fi după părerea noastră: 1. O mare masă de tineri apți nu numai pentru activitatea sportivă obișnuită, dar chiar pentru cea de performanță. 2. Condiții de muncă și viață care nu numai că permit practicarea sportului dar chiar o impun. 3. O diviziune a timpului de-a lungul unui an, deosebită de a tuturor celorlalte domenii de activitate, (pentru studenți anul începe în... septembrie și se încheie în iunie).

Sînt adaptate oare colectivele studențești acestui specific? In cea mai mare parte, nu! Astfel, dintr-o aplicare mecanică a principiului legăturii cu sindicatul respectiv, Institutele Medico-Farmaceutice s-au trezit rupte de asociația Știința și trecute la Progresul. La Iași, această inadvertență este și mai reliefată de unificarea colectivului Progresul IMF cu celelalte colective Progresul din localitate. Urmarea: colectivul studențesc nu mai există, iar sportivii din IMF fac parte din echipele altor colective, în special... Știința. In general vorbind însă, la colectivele Știința din Iași și Galați activitatea de performanță este destul de redusă, iar activitatea de masă inexistentă, aceste colective nefolosind în nici un fel imensul avantaj de a avea la dispoziție un număr mare de tineri cu dorință și aptitudini pentru sport.

Cu toate că asociația Știința are în ultima vreme o preocupare mai mare față de colectivele sportive din institute și facultăți, activitatea sa nu poate fi calificată drept suficientă. După părerea noastră, forma de organizare a activității sportive în centrele universitare medii nu și-a găsit încă profilul adecvat. Așa se explică de ce echipa divizionară de handbal Știința Iași cuprinde, de fapt, studenți din toate colectivele Știința, la fel ca și echipa de fotbal, etc. In această privință cel puțin, „terenul" a luat-o înaintea „centrului" și n-ar fi rău să se reflecteze asupra posibilității de a se crea colective Știința orășenești, puternice, bine dotate și conduse de cei mai pricepuți activiști. De asemenea, faptul că la Iași și la Galați colectivele Știința nu au nici o bază sportivă în aer liber, iar sălile sînt fie improvizate, fie necorespunzătoare, constituie tot o deficiență a asociației Știința care, în acești ani, nu a rezolvat o problemă atît de importantă. Inexistența unei activități sportive de masă nu se datorește numai lipsei de inițiativă a colectivelor. Asociația Știința avea datoria să inițieze cît mai multe competiții, să orienteze activitatea colectivelor către formele cele mai atractive de practicare a sportului, să dezvolte noua tradiție a sportului universitar din țara noastră.

★

Vom încheia cu ideea cu care am început. Cadrele de conducere ale institutelor de învățămînt superior din Iași și Galați consideră că sportul constituie o activitate prețioasă pentru studenți, atît din punct de vedere al întăririi sănătății lor cît și din punct de vedere educativ. Mai mult decît atît, ei consideră că principalele probleme ale vieții studențești (proces didactic, frecvența, condiții de viață etc.) sînt astăzi rezolvate, iar insuficiența activității sportive creează un gol în multitudinea de aspecte care caracterizează activitatea unui viitor intelectual de tip nou. Conducerile institutelor și ale facultăților sînt gata să facă tot ce cade în sarcina lor pentru acoperirea acestui gol. In această privință însă, cel puțin tot atît de importante sînt și obligațiile organelor de resort din Ministerul Invățămîntului. Acestea ar trebui să analizeze temeinic rezultatele obținute pînă acum de catedrele de educație fizică, de asociația Știința ca și de colectivele sportive din institute și facultăți, care trebuie să renunțe la superficialitatea de care au dat dovadă pînă acum, și să intre în sfîrșit, în fondul muncii lor.

DAN GIRLESTEANU
V. ARNAUTU

LUPTĂTORII NOȘTRI LA ISTANBUL

„Cupa Mondială" la lupte — *Pe malul Bosforului la Istanbul, s-au reintîlnit vechi prieteni. In tr-o clipă de răgaz luptătorii sovietici și romîni au... „zîmbit" obiectivului fotografic... Pot fi recunoscuți în fotografie V. Bularca, Gh. Dumitru, M. Solcz, antrenorul I. Corneanu, arbitrul V. Bali, conducătorul lotului R.P.R. S. Baranyi și Vl. Mancev, Vl. Staschevici, I. Kotkas, B. Gurevici, S. Balavadze, campioni mondiali, Vl. Rosin, Vl. Kojarski, Cionov, antrenori.*

„Cupa Dinamo" la alpinism

La Cheile Turzii au avut loc la 3 și 4 iunie tradiționalele întreceri ale „Cupei Dinamo" la alpinism. Au participat numai echipele asociațiilor Dinamo, C.C.A. și Voința, în timp ce celelalte asociații nu au dat nici o însemnătate acestei întreceri.

Cu toate acestea concursul a avut o frumoasă desfășurare și s-a ridicat la un bun nivel tehnic. Numeroși spectatori, oameni ai muncii din satele apropiate ca și din orașele regiunii Cluj au urmărit cu viu interes îndemînarea, forța și curajul temerarilor alpiniști care s-au întrecut nu numai între ei, ci și cu greutățile traseului.

La proba pe echipe desfășurată pe traseul Sanșil (trei lungimi de coardă, dificultate 3 B) au fost înscrise și au luat startul cinci echipe în următoarea ordine: Voința, Dinamo II, Dinamo I, combinata CCA—Voința și CCA. O excelentă comportare a avut echipa Dinamo I (N. Jitaru, I. Balteș, T. Hurbean) care s-a clasat pe primul loc realizînd un timp record pe acest traseu: 14 min. 37 sec.; locul II a revenit Voinței cu 25 min. 45 sec., iar locul III echipei Dinamo II cu 26 min. 10 sec. Una din cele mai bune echipe, aceea a Casei Centrale a Armatei, (Matei Schen, L. Karacsoni, Roland Welkens) a abandonat în a doua lungime de coardă, în urma unor greșeli tehnice făcute de capul de coardă pe prima lungime, și a pendulării lui Welkens pe a doua lungime.

Proba individuală s-a disputat pe o lungime de 40 m. în creasta Ciorilor. Rezultate tehnice: 1. I. Balteș 46,4 sec.; 2. T. Hurbean 47,1 sec.; 3. N. Jitaru 53,0 sec., 4. Gh. Enache 57,2 sec.; 5. Gh. Andreica 1:00,0; 6. M. Stanciu 1:00,5; 7. I. Oancea 1:11,2.

Baschetbalistele R. Cehoslovace și R. P. Bulgariei au prilejuit un meci excepțional

(Urmare din pag. 1)

slavia — Scoția 110—37 (48—14), Finlanda — Danemarca 42—27 (28—12), Franța — Austria 62—34 (30—10).

AZI SE DISPUTA SEMIFINALELE ȘI DUMINICA FINALELE

In urma rezultatelor înregistrate, ordinea echipelor în cele patru serii este următoarea: *seriile pentru locurile 1—8: seria A:* Cehoslovacia, Bulgaria Franța, Austria; *seria B:* U.R.S.S., Ungaria, Polonia, Italia. *Seriile pentru locurile 9—16: seria A:* Romînia, Finlanda Elveția, Danemarca,; *seria B;* Jugoslavia, Olanda, Germania Occidentală, Scoția.

In ultima ședință a comisiei de organizare s-a stabilit modificarea sistemului de disputare a finalelor. Astfel, s-a hotărît desfășurarea întrecerilor după sistemul olimpic. Mîine se vor disputa meciurile Cehoslovacia—Ungaria, Bulgaria—U.R.S.S. (învingătoarele în aceste meciuri se întîlnesc duminică pentru locurile 1—2, iar învinsele își dispută locurile 3—4), Franța — Italia, Austria — Polonia (învingătoarele își dispută duminică locurile 5—6, învinsele locurile 7—8), Romînia — Olanda, Jugoslavia — Finlanda (învingătoarele se întîlnesc pentru locurile 9—10, iar învinsele pentru 11—12), Elveția — Scoția, Danemarca — Germania Occidentală (învingătoarele vor lupta pentru locurile 13—14) iar învinsele pentru locurile 15—16.

EFTIMIE IONESCU

O ȘEDINȚĂ NOCTURNĂ...

Era într-o noapte rece de primăvară. Pe strada Ștefan cel Mare din Constanța nu mai răsunau decît rareori pașii unor trecători întîrziați. Prin case, luminile se stinseseră de mult. Iată, însă, că într-o singură clădire cîteva ferestre erau puternic luminate: sala de ședințe a comitetului regional C.F.S. Ia te uită, ce oameni harnici, ne-am spus. Muncesc pînă la miezul nopții. Dar, ce se întîmplase aci?

Avusese loc o ședință „furtunoasă" a comisiei regionale de box, în cadrul căreia se luaseră importante hotărîri. Printre acestea, suspendarea antrenorului N. Buzea. Toate se petrecuseră, după cîte știam, seara. De fapt, ședința nu se terminase în „timp util" întrucît intervenise un alt punct în ordinea de zi. Bineînțeles, un punct ...neprevăzut

După plecarea celorlalți membri ai comisiei, atmosfera continua să fie „încălzită". Cîțiva inși mai rămăseseră încă pe poziție: tov. V. Baciu, președintele comisiei, I. Stoica și antrenorul A. Corăscu. Aceștia, ca să se mai „răcorească" puțintel, după o ședință atît de grea, sau poate ca să-și acorde o binemeritată răsplată pentru munca din acea seară — în care se dezbătuseră numeroase probleme pentru bunul mers al boxului constănțean — s-au pornit să se cinstească, golind o sticlă cu lichior.

Din materialele pentru concursul de corespondențe

Și așa, mai cu o părere, mai cu o dușcă de lichior, mai cu o glumă, timpul a trecut pe nesimțite. Și tot pe nesimțite, unii nici au băgat de seamă că stau cu picioarele pe bănci, iar becurile ard, în fond.

Asta a fost tot. Nimic grav, desigur. Cîțiva activiști, o sticlă cu lichior și o atmosferă de voie bună după munca unei ședințe.

Desigur că M.I.A. produce o serie de băuturi, nu de... florile mărului, sau ca să împodobească vitrinele cu sticle frumos etichetate ci, firește, pentru a satisface cererile cetățenilor. Numai că cetățenii trebuie să știe cînd, cum, și, mai ales, unde să folosească aceste produse...

Am notat aceste aspecte „inofensive", ca nu cumva cei de la comitetul C.F.S. regional Constanța să se mire — mîine, poimîine — cînd vor vedea că, în sala de ședințe, s-a amenajat și o... bodegă, spre a fi mai la îndemînă celor care se sacrifică, trudind pînă noaptea tîrziu, pentru progresul mișcării sportive...

PETRE ENACHE